DOĞU-BATI İKİLEMİNDE SANATTA YENİ YÖNELİMLER

DUYGU BOZ LU

Süleyman Demirel Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
Resim Bölümü

duygubozlu@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Doğu-Batı, küreselleşme, teknoloji, internet

Özet

[illegible] sanatçıların sergilenmeye başlaması, tarih öncesinden günümüzün ilk çağlarına kadar [illegible] sürdürülmüştür. Doğu ve Batı kavramları ise dünyanın [illegible] yönelimlerinden [illegible] Batının Doğuyu kim için, nerede, ne zaman ve ne biçimde şekillendirdiğini göz ardı etmemek gerekir. Bu kavramlar insanoğlu için olabildiğince belirleyici ve anlamlayıcı bir kavram olarak karşımızda durduğu ve günümüzde [illegible] Doğu Batı ikilemini Doğuyu göreceli yönüyle yakından ele alacak. Çünkü Batı'ya göre Doğu olmayanların yaşamının merkezinde yer alan Batının hakim olduğu akıl ve bilim alanında [illegible] tarih yazımında da çok önemli bir yere sahip değildir. Bu nedenle Batılılar tarihin yazımındaki [illegible] elindedir.

C.G. Jung, "Çin'in Bilinçaltının Kökleşmesi Üzerine" (1934) adlı makalesinde [illegible] yaşadığı yıllarda şimdi babalarımızın hiç tanımadığı ortamda sanatçıların [illegible] kendi geleneklerini bu süreç içerisinde yoğun bir [illegible] yönlendirdiğini [illegible] bir sanatçı kendisini [illegible] ifade edemiyordu. Artık günümüzde Doğu ve Doğu kavramlarına ait kültürel simgeler ve sanatsal olguların [illegible] var olmaktadır. Küresel bilgi [illegible] çağında [illegible] farklılıklarına [illegible] kalmak zordur.

Bunun [illegible] ve ilkelerin yönlendirmeleriyle [illegible] Doğu yaşadığı ve [illegible] adalet bir sistemin yerleştirilmeye çalışıldığı [illegible] bu çerçeve sanatta yeni [illegible] dir. Daha hızlı değişen ve dönüşebilen, daha hızlı yaşayan metotların, geçmişi yeniden [illegible] ve aldığı ve mekanın artık ağ sistemi [illegible] sanatın niteliği hızla yükselmektedir.

Doğu Batı [illegible] ve sınırların [illegible] kaldığı günümüzde sanatçılar ve [illegible] kavramlar [illegible] bu [illegible] hareketle sanatın ki değişen sanatçı [illegible] yeni yönelimlere değerlendirmeye çalışacak.

1. Giriş

İnsanoğlunun [illegible] ve sınıflandırmaya başlaması tarih öncesinden [illegible] sürdürülmüştür. Bu adlandırmalardan "Doğu-Batı" kavramı ise [illegible] Doğunun Batı, Batının Doğusu kim için, nerede, ne zaman ve ne biçimde şekillenmektedir. Gözden kaçırılmaması [illegible] bu kavramlar insanoğlu için olabildiğince belirleyici ve anlamlayıcı bir kavram olarak karşımızda durduğu ve

günümüzde değiştiğidir.

Doğu-Batı karşıtlığı üzerinden oluşturulmaya çalışılan; aslında yine Batı'nın kendi imaj dünyasında oluşturduğundan başkası değildir. Batı düşünürleri kendilerine anlatılanları yeniden yazarak, resmederek Doğu'yu kendi dünyasında oluşturur. Özellikle Aydınlanma Çağı sonrasında Batı, Oryantalizm adı altında Doğu'nun kültürüne, sanatına ve halklarına ön yargılı bir biçimde yaklaşarak, O'nu "öteki"leştirir. Sanat içinde vazgeçilmez olgular arasında yer alan Doğu-Batı Batı'nın Doğu'yu görme gözüyle yakından alakalıdır. Çünkü Batı'ya göre Doğu duygunun, sezginin olduğu yerdir. Batı'nın hakim olduğu akıl ve bilim alanına uzaktır, bununla birlikte tarih yazımında da çok önemli bir yere sahip değildir. Çünkü tarihin sorumluluğu da Batı'nın elindedir.

"Doğu, Edward Said'in son derece inandırıcı bir şekilde gösterdiği gibi, Batılı muhayyilenin (imgelemin) uydurmasından başka bir şey değildir." [1]

C.G. Jung, "Ortak Bilinçaltının Kökleri Üstüne" (1934) adlı makalesinde 'atalarımızın yaptığı evleri yıktık ve şimdi babalarımızın hiç tanımadığı oryantal saraylara girmeye çalışıyoruz' diyor. [2] Modernizmin içinde görülmeye başlayan bu süreç üzerinde yoğun tartışmalar yaşanmasından sonra, yerini herhangi bir sınırın konuşulmadığı döneme yönlendirmiştir. Artık günümüzde Batı ve Doğu, kendilerine ait kültürel simgeler ve sanatsal olguların ötesinde var olmaktadır. Küresel köyün bu enformasyon çağında üzerinde taşıyacağı farklılıklar neredeyse ortadan kalkmak üzeredir.

Büyük şirketlerin ve ülkelerin yönlendirmelerinin teknoloji aracılığıyla daha yaygınlaştığı ve tüketim odaklı bir sistemin yerleştirilmeye çalışıldığı düşünülürse; bu etkilerin sanatta yansımaları da kaçınılmazdır. Daha hızlı değişen ve değiştirilebilen, daha hızlı ulaşılan, melezleşen, gerçeğin yerini sanal görsellikelerin aldığı ve mekanın artık ağ sistemi olduğu yeni bir sanat anlayışı hızla yayılmaktadır.

Walter Benjamin'in "Tekniğin Olanaklarıyla Yeniden Üretilebildiği Çağda Sanat Yapıtı" adlı makalesinde Paul Valery'den alıntıladığı "...Sanatların bütününde artık eskisinden farklı güzelemi ve işlemeyi gerektiren fiziksel bir yan vardır, bu fiziksel yanın kendini çağdaş bilimin ve uygulamaların etkilerine daha fazla kapayabilmesi olanaksızdır. Yirmi yıldan bu yana ne madde, ne uzam, ne de zaman eskiden beri olduğu konumdadır. Bu denli büyük yeniliklerin sanatların tekniğini olduğu gibi değiştirmesine, boylece doğrudan buluş yeteneğini etkilemesine ve sonunda belki de sanat kavramının kendisini düşünülebilecek en sihirli biçimde değiştirmesine hazır olmalıyız." [3] Walter Benjamin "Tekniğin Olanaklarıyla Yeniden Üretilebildiği Çağda Sanat Yapıtı" adlı makalesinde sanatın teknik olanaklarla yeniden üretilmesiyle sanatın aurasının kaybolduğuna işaret etmektedir.

Günümüzde sanat; Doğu-Batı arasındaki sınırların ve farklılıkların neredeyse ortadan kalktığı, üretim biçimlerinin birbirinin içine geçtiği ve etkileşimlerin ya da benzeşimlerin yaşandığı bir dönemi yaşamaktadır. Artık Doğu ya da Batı kökenli olmanın farklılığını ortaya koyan sanatçılar; popüler kültürü, medyayı, tüketimi, yaşama ait ortak sorunları, kişisel yaşam öyküleri... gibi pek çok konuyu da kendilerine sorun edinmektedir. Burada bu coğrafi farklılıkların ötesinde ortak noktalarda birleşen, etkileşen sanatçılara ve onların sanatlarından örneklere değinilecektir.

Fransız sanatçı Claude Closky'de bir taraftan günümüzün kitle kültürünü anlatırken, eleştirirken; diğer taraftan da bu kültürün içinde nasıl var olunabileceğinin cevaplarını çalışmalarında aramaktadır. Kitle kültürünün gösterge dünyası ile insanlar üzerinde nasıl hakim olduğunu internet üzerinden oluşturduğu işleyiyle eleştirmektedir. Closky, çalışmalarında videodan kolaja, resimden çizime, animasyondan internet alanındaki bütün görsel ve metinsel öğelere yer vermektedir. Harfler, kelimeler, dakikalar, saatler, rakamlar Closky'nin çalışmalarının birer parçasıdır ve Closky bunları birer görsel öğe haline getirmektedir. Closky'nin bilgisayar oyunlarının görselliğini uyguladığı "Geometri" isimli videosunda, dünya haritası üzerinde çeşitli şekiller büyümekte ve dağılıp parçalanmaktadır. Closky, bu çalışmayla dünya üzerinde yaşanan olayların

birbirini etkilediğini ve kitle iletişim dünyasının bu etkiyi nasıl hızlı bir şekilde yaydığı, eleştirdiği üzerinde durmaktadır. Sanatçı, küreselleşmenin sanata etkisini "Sanat artık tarihin değil coğrafyanın alanında. Bir yapıt dünyanın çeşitli yerlerinde gösterilir ya da var olmaz" [4] sözleriyle açıklamaktadır.

Julian Opie'nin doğrudan tüketime özendirme dünyasını göstermek için yaptığı sanat çalışmalarında, dijital imaj teknolojileri amacına yaklaşmasında oldukça önemlidir. Posta kartları, posterler, stickerlar, internet üzerinden ulaşabilecek bilgisayar dosyaları, ışıklı kutular, video filmler, büyük boyutlu baskılar, piktoryal düzenlemeler, plastik resimler, duvar resimleri, heykeller ve led ekranlar. Opie'nin çalışmalarının teknik anlamda temellerini oluşturur. Opie, bu olanakları, kendi sanatının bağlamını oluşturacak biçimde kullanırken; aynı zamanda resim tarihini de bu bağlamın içine sağlam bir şekilde yerleştirir. [5]

İngiliz sanatçının, 2007 yılında sergilediği "Eight Views of Japan" adlı çalışmasında; ikili ve üçlü LCD ekranlardan Japon manzaralarının animasyonunu izleyenler Fuji Dağı'nın çevresinde gezer. Bu çalışma, açıkça Japon sanat tarihinden; özellikle Ukiyo-e okulunun resimleri ve baskılarından referans alınarak yapılmıştır. Opie, daha çok Utagawa Hiroshige ve Kitagawa Utamaro'nun çalışmalarından etkilenmiştir. Opie, çalışmalarında Hiroshige'nin boşluğundan, perspektif oyunlarıyla birlikte ideal kompozisyonlarından ve arka plandaki dramatik efekt ile ön plandaki yan yana sıralanmış kesime ve oyma tekniğiyle yapılan motiften etkilenmiştir. [6]

Onun çalışma stili sanat sahnesini etkiler, sadece kendi yaratısının metodu yüzünden değil, aynı zamanda genel olarak halka kolay ulaşılabilirliği nedeniyle yüksek sanatı oturduğu yerden birdenbire düşürür. Opie'nin internet üzerinden alışveriş sitesinin açılışıyla birlikte eğlenmeyi ve kapital kârı sanatla ilişkilendirir. Opie için bu iki etken, birlikte oldukları zaman herhangi bir formda özellikle sanatta yaratıcılığı tehlikeye.

Popüler kültürü kendine malzeme olarak seçen ve günümüzün önemli heykeltıraşlarından biri olarak kabul edilen; Çinli Wang Du, 1989 yılında Çin'de yapılan büyük öğrenci hareketinin üniversite liderlerinden birisidir. Polis tarafından yakalanmasının ardından Fransa'ya gider. Fransız pasaportuna sahip bir Çinli olarak yaşamını sürdüren Wang Du, özellikle medyayı, medya imajlarını kullanır.

1999 yılında Venedik Bienali'nde sergilediği İsrail-Filistin sorunu ile o zamanların Amerika Birleşik Devletleri başkanı Bill Clinton'ın sekreteri Monica'yla olan gizli macerasını ilişkilendiren heykel grubu çalışması; Paris'teki Çağdaş Sanatlar Deneysel Merkezi'nde sergilenen Time dergisinin kapağından yaptırttığı hali ve popüler yıldızların büyük boyutlu kusurlu ayaklarını yaptığı çalışmaları, Wang Du'yu günümüz sanatın da önemli bir noktaya getirmiştir. Time dergisi kapağının halısı için büyük bir ejderha yapar. Bunun içinden dünyanın bütün televizyonları arasından geçilerek haliya inilir ve sanatçının Parade adını verdiği heykeller ile bağlantı sağlanır. Bu heykeller Çinli askerler ve genç kızlardan oluşur. Sanatçı bu çalışmalarıyla Mao döneminde yapılan devrimin kültür üzerindeki etkisine ve bugünkü kapitalistleşmiş Çin'in toplum yapısına medyatik bir yaklaşım sağlar.

Nicole Kidman, Britney Spears ve Ashley Judd'ın Public dergisinin 48,49 ve 51'inci sayfalarında gördüğü kusurlu ayaklarını devasal boyutlarla yaparak izleyen ile buluşturur. İzleyeni 'herkesin kusuru vardır' ve 'yine de onlar gibi değilsiniz' duyguları arasında bırakan bu dev heykeller ile Wang Du, insanı olana vurgu yapmaya çalışır gibidir. Ali Akay sanatçının bu çalışmaları için şunları yazar: "Onları taşıyan, imajların ayakta durmasını sağlayan nesneler olarak ayaklar, kadın bedenlerinden özerkleşerek, organsız bedenden ayrılarak, Jijek'in bir metaforunu kullanırsak, "bedensiz organlar" haline gelmeye başlarlar. Medyadan ödünç alınan bu üç boyutlulaşan imajlar, Wang Du'nun dünyasını oluşturur: "Bir medya olmak istiyorum" diye seslenmiştir bize sanatçı Wang Du, tıpkı Warhol'un "Bir makine olmak istiyorum" demiş olduğu gibi. Kapitalizmin günümüze, birlikte işlediğini iddia edebileceğimiz Pop dünyasının analizini yapmaz Wang Du, ama imajlarını ikonlaştırmaya çalışan medyadan temellük edilmiş imajlarını yeniden üreterek, onlara

eleştirel bir varlık kazandırır."[7]

Koreli Bach Yiso'nun www (world wide web) ibaresinden değiştirerek kullandığı Wide World Web adlı çalışması mavi kağıtlar üzerine yazdığı pek çok coğrafi isimden oluşmaktadır. Gökyüzünü ve denizi hatırlatan bu mavi yüzeye yazılmış ya da yapıştırılmış beyaz yer isimleri dünyanın dört bir yanına savrulan kağıtlara benzemektedir. Haritanın arkasından ve izleyeni rahatsız eden soluk mavi ışıklar, dünyanın sınırsızlığını işaret eder gibidir. "Bach Yiso, bilmek ile bilmemek arasındaki alanlarla, bildiklerimizin yetersizliği üzerine şüpheci bir tanıklık olduğunu söylüyor. Yiso, "Küreselleşme ve yeni liberalizm dünyanın dört bir yanına yayılmış gibi görünse de gerçekte yaşamlarımız her zaman olduğu gibi sıradan, önemsiz ve yüzeysel" diyor. Üstelik şimdi artık anladığımızı sandığımızda bile yanlış anladığımızı anlaya bilecek durumdayız."[8]

Hintli sanatçı Shilpa Gupta ise biyonik insan bedenlerini oluştururken internetin olanaklarından yararlanmıştır. 21. yüzyıl organ nakillerinde, protez teknolojisindeki çalışmeler nedeniyle elektronik beden uzuvları ve iç organlar ile yeni bir oluşuma sahne olacak gibi gözükmektedir. Gupta ise bunu fiziksel bir beden olmaksızın bilinç düzeyinde yaşanan sanal bir ortama taşımaktadır. Xeno, "xenophobia" yabancı düşmanlığı, ırkçılık anlamına gelen bu kelimeyi Gupta; www.xeno-bio-lab.com adresinden ulaşılabilecek eleştirel bir yapıta dönüştürür. Gupta, dünyanın bütün coğrafyalarında dildir, renk ayırmaksızın yayılan organ ticareti ve bunun üzerinden oluşturulan turizm sektörüne değinmektedir. [9]

2004 yılında Sam Taylor- Wood'un "Crying Men" (Ağlayan Erkekler) adlı fotoğraf projesi ile Gülsün Karamustafa'nın 2008 yılındaki "Men Crying" (Erkek Ağlamaları) adlı videosu benzerlikler taşımaktadır. Sam Taylor-Wood çalışmasında ünlü erkekleri model olarak kullanırken Gülsün Karamustafa ise Türk sinemasının ünlü aktörleri ile video çekimini yapar. Buna benzer bir diğer örnek ise; Hale Tenger'in 2007 yılındaki Lâhavle adlı sergisidir. Tenger'in galeri mekanını devasal boyutta bacak ve ayakkabılarla doldurarak yaptığı ve bunlara zıtlık oluşturacak biçimde tekerlikli arabalar yardımıyla hareket eden bacaksızmış gibi gözüken insanların yer aldığı bir videonun mekanın içinde sürekli dönmesinden oluşan düzenlemesi, sergilendiği dönemde Ilya Kabakov'un çalışmasına benzediği için çok eleştiri almıştır. Sanatçıların çalışmalarının benzerliğini, pek çok sanatçının çalışmalarını takip etmenin güçlüğü ve iletişim-ulaşım olanaklarının yaygınlığı nedeniyle güçlü bir etkileşime bağlamak mümkündür.

Burada daraltılmaya çalışılan sınırlı örneklerden de anlaşılacağı gibi sanat artık daha fazla teknolojinin kullanıldığı ve iletişim olanaklarıyla daha hızlı yayılan bir alanda bulunmaktadır.

Kullanımı ucuz ve rahat olan internet ve bilgisayar teknolojisinin uç noktalarını takip eden sanatçı çalışmalarıyla birlikte; bu teknolojileri azim ve kararlılıkla kullanan ve takip eden herkes için yaptıklarının paylaşımı daha rahat olacaktır. Bu hem günümüz post modern dünyasına oldukça uygun bir süreçtir, hem de post modern sanat düşüncesini destekler yapıdadır. Bu teknik alanların kullanımıyla zamanı ve mekanı esnek bir şekilde kullanma ve gelişimine katkıda bulunma; matbaanın icadından sonra sanatçı için görülmemiş bir fırsat olmuştur.

Sanatçıların, sanat öğrencilerinin, sanat kurumlarının, müzelerin, galerilerin ve bağımsız sanat kuruluşlarının internet üzerinden oluşturdukları facebook, twitter, blog…gibi sosyal alanlarda; sanat, bilgi, fikir ve proje üretiminde daha paylaşımcı ve işbirlikçi bir duruma yönelmeye başladıkları gözlemlenebilir. Sosyal medya alanı diyebileceğimiz bu alanların daha fazla genişleyeceği açıkça görülmektedir. Yazının etkisinin gücü sosyal medya alanında oldukça yüksektir. Ancak imaj ve imajlar üzerinde çalışmak ve bunları göstermenin daha değerli olacağı da gözlemlenebilir. Bir resim binlerce değerli sözcüktür. Artık uzun akademik metinler ve sanat eleştirilerinden hoşlanmayan bir kalabalık karşısında bulunulmaktadır. Bunun yerine net imajlar, özlü ifadeler, onlara hitap eden sözceler ve internetteki kişisel bloglar ya da gruplar, izleyenin daha çok dikkatini çekmektedir.

Soyut sanat çalışmalarının gelecek on yıl içinde yön değiştireceği; sanatçılar ve tasarımcılar tarafından bilginin tabloları, haritaları, grafikleri üretileceği ve bu çalışmaların yoğunlaşacağı düzenlenen sergiler ve bienaller de gözlenmektedir. Galeri ve müzelerin katalog gibi metinsel sanat paylaşımlarının yanında mobil araçlar ile galeri ve müze mekanlarına sanal turlar yapılabilecek; böylece yeni pazarlama alanları oluşturulmasının olanağı yüksek gibi gözükmektedir. Sergilerden ve web üzerinden yayılan sanat anlayışı ise sanat üretimlerinin % 90'nın videoya döneceğini işaret etmektedir. Milyonlarca insan internet ve mobil aygıtlar üzerinden sanatlarını paylaşabilecektir.

Ortaya çıkan yeni sanat önermelerinde karşı reaksiyonlar oldukça önemlidir. Teknoloji üzerinden gerçekleşen bu genişlemre anlayışına karşın; herkes aynı yolda ilerlemesi beklenmemektedir. İnternet, bilişim, video ... gibi olanakları kullanan sanatçıların yanında; seramiği, elyafı, çevreyi sanat süreçlerinde kullanan sanatçılar da var olmaya devam edecektir. Doğal objelerle çalışmaya, ekolojik dengeye dikkat çekmeye çalışan pek çok sanatçı bireysel ya da çeşitli gruplarla ya da şirketlerin katılımıyla bunları gerçekleştirmektedir. Yapılanların süreç içinde belgelendiği ve kaygıların aktarıldığı bu yeni ortaklık süreci, sanatçıları ve destekleyicileri ile günümüzün en popüler konuları arasında olacağı gözlemlenebilir.

Sanatçıların özellikle dijital işler üretmeye başlamasından sonra; Amerika'nın dikkatli kapitalist girişimcilerinin bulduğu 20x200 modeli internet üzerinde sanatın satılmasını da giderek yaygınlaştırır. Online Galeriler üzerinden eserlerin satılması uzun bir zamandır yapılmaktadır. Ancak bu model oldukça ölçülebilir ve uygulanabilir olanı işaret etmektedir. 20X200 modeli bir eserin 200 edisyon/basım ile 20 dolara satılmasıdır. Her baskı için sertifika hazırlanmakta ve bunlarda sanatçı imzası bulunmaktadır. Genelde 8"x10" (20.32x25.4 cm) kullanıldığı bu modelin yetersizliklerini ya da aksaklıklarını gören satıcılar; ölçülerde, baskı sayısında ve buna bağlı olarak fiyatlandırmada değişik seçenekler sunmaya başlamışlardır. İnternet olanaklarının bu gelişimiyle sanat koleksiyonerliğinde ve satımında bilinenin yerine öncülük etmeye başlayacağı öngörülebilir. [10]

Görsel literatüre eklenecek genç yeteneklerin, sanat piyasasının içindeki reklam araçları ile koleksiyonerlere, şirketlere sunulmasına devam edilecek gibi gözükmektedir. Bu sayede yeni yetenekler şirketlerin koleksiyonlarına girerek dikte edilecek; aynı zamanda medya değeri süresince popülaritesi ile birlikte maddi değeri de yükselecektir.

Sonuç olarak; sanatta artık coğrafi farklılıkların ötesinde bir durum yaşanmaktadır. Teknolojinin ve tüketimin bu kadar hızlı yaşandığı bir dünyada, sanatçıların üreteceği imgeler dünyası ve onun izleyenle buluşması da olabildiğince hızlı değişen ve yenilenen bir biçimde olacaktır. Coğrafi sınırlar neredeyse haritalar üzerinde kalmıştır; önemli olan sanatçının kendi sınırlarını ortadan kaldırarak, bu dünya üzerinde yeni olana yer açabilmesidir. Oscar Wilde'ın "Ütopik bir düşü olmayan haritanın hiçbir değeri yoktur" sözü, sanatta izlenilmesi gereken yönü oldukça iyi bir şekilde açıklamaktadır.

Referanslar

1. B. Madra-H. Dostoğlu, Erol Akyavaş Yaşamı ve Yapıtları, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, (2000).
2. R. Leppert, Sanatta Anlamın Görüntüsü, İmgelerin Toplumsal İşlevi,
Çev: İsmail Türkmen Ayrıntı Yayınları, İstanbul, (2002).
3. Walter Benjamin, "Teknoloji Olanaklarıyla Yeniden Üretilebilirliği Çağdaş Sanat Yapıtı", Pasajlar, Çev: Ahmet Cemal, Yapı Kredi Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, (2002).
4. D. Güvemoy, Yeh Mi Tura Mr. Claude Closky, Artist Actuel, 29, 30-33, (2010)
5. D. M. Böse, Julian Opie, http://www.makat.de/myxd/ausstellungen_show_page.php?a_id=820
6. Julian Opie, http://www.lissongallery.com/#/exhibitions/2008-10-15_julian-opie/
7. A. Akay, Wang Du'nun Humour Dolu Dünyası, Wang Du'nun 'Sıkıcı ayaklar'ı, ... Public Paşa 48,49,51,
http://yenilux.wordpress.com/2007/05/25/wang-dunun-sikici-ayaklari-public-pasa-484951/
8. Y. Chul Lee, Şafaret Seyahat Acentesi, http://74.125.77.132/search?q=cache:RsRpVPhTlKJ:www.bosuransanat.com/tr/haklarimizda/galeri/sahane_seyahat_acentesi/popup.php%3Fwang+du&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr&lr=lang_tr

9. Y. Chul Lee, Şahane Seyahat Acentesi, http://74.125.77.132/search?q=cache:ltdlgsVPhFkJ:www.borusansanat.com/tr/fuaklvmuzlar/galeri/sahane_seyahat_acentesi/popup.aspx+wang+du&cd=16&hl=tr&ct=clnk&gl=tr&lr=lang_tr
10. 20x200, http://www.20x200.com/

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

NEW DIRECTIONS IN ART IN THE EAST & WEST DILEMMA

DÜRİYE KOZLU

Süleyman Demirel University
Faculty of Fine Arts
Department of Painting

duriyekozlu@gmail.com

Keywords: East&West, globalization, technology, internet

Abstract

The beginning of classification and naming by mankind is the initial step toward the formation of history. Considering the dualism of "the East&West" out of these namings, for whom, where, when and in what form has the West of East, the East of West been shaped? Another point which should be taken into consideration is that this concept has been faced by human beings as a determining and limiting concept as much as it could be and has altered a lot today. The East&West, among inevitable phenomena in art, is closely related to how the West sees the East. Because; according to the West, the East is the place where the West rules over the fields of mind and science. However, it does not cover a significant place in the writing of history as the responsibility of history is also in the hands of the West.

In the article "On the Roottypes of Common Subconsciousness (1934)" by C. G. Jung, "We demolished the houses constructed by our ancestors and now we are trying to enter into oriental palaces never known by our forefathers" he says. After strict discussions experienced over this period which is seen in Modernism, it directed itself toward a place the border of which is not spoken. As for today, the East and West exist beyond cultural symbols and artistic phenomena that belong to themselves.

The differences, to be carried on this global village in this information age are almost about to disappear. Remembering that a consumption based system getting widespread which is tried to put into place by giant companies and countries via technology, the reflections of these effects in art are inevitable. A new understanding of art that changes more quickly and that can be altered, more attainable, getting hybrid, where virtual visualities take place of reality and the space is a network system, has been spreading out quickly.

Where the East & West distinction and borders have almost fallen into disuse today, artists and art itself have drawn a way accordingly.

Moving out of this point, new directions are going to be studied by giving samples from transformation periods in art.

The beginning of classification and naming by mankind is the initial step toward the formation of history. Considering the dualism of " the East&West" out of these namings; for whom, where, when and in what form has the West of East been shaped? Another point which should be taken into consideration is that this concept has been faced by human beings as a determining and limiting concept as much as it could be and has altered a lot today.

What is tried to be formed over the contrastness of the East&West is in fact again nothing but what the West has formed in its own world of imagination. Western thinkers form the East in their own world of imagination by rewriting or drawing what they are told about. In particular, after enlightment period, the West, under the name of Orientalism, approaches to the culture, art and peoples of the East in prejudice and makes 'it' the other one. The East&West, which takes place among inevitable phenemena in art, is closely related to how the West sees the East. Because, according to the West, East is the place where emotion is. It is quite a far place to the field of mind and science that the West dominates. Similarly, it does not hold a significant position in the writing of history as well. Because, the responsibility of history is in the hands of the West.

"The East, as Edward Said states in an extremely convincing way, is nothing but fabrication of Westerner imagination"[1]

In the article "On the Roottypes of Common Subconsciousness (1934)" by C. G. Jung, " We demolished the houses constructed by our ancestors and now we are trying to enter into oriental palaces never known by our forefathers" he says. [2] After strict discussions experienced over this period which is seen in Modernism, it directed itself toward a place the border of which is not spoken. As for today, the East and West exist beyond cultural symbols and artistic phenomena that belong to themselves.

The difference to be carried on this global village in this information age are almost about to disappear. Remembering that a consumption based system getting widespread which is tried to put into place by giant companies and countries via technology; the reflections of these effects in art are inevitable. A new understanding of art that changes more quickly and that can be altered, more attainable, getting hybrid, where virtual visualities take place of reality and the space is a network system, has been spreading out quickly.

In Walter Benjamin's article 'Art work in an age where it could be reproduced through possibilities of technique' where he quoted from Paul Valery, " ... In the whole of art, there exists a physical side which necessitates different observations and processing than it used to be beforehand, and it is impossible of this physical side to close itself to the effects of contemporary science and applications any more. Neither matter and size nor time has been in the same position as it used to be for twenty years. We must be ready for such kind of great innovations that could alter the technique of arts and so affect inventional ability directly and in the end the concept of art changes itself in the most magical form that can be thought." [3] In his article, Walter Benjamin points out that the aura of art has been lost by reproducing of art through technical possibilities.

Today, art itself experiences a period where borders and differences between the East&West have almost disappeared, production styles that have passed one inside the other, and of interactions or similarities. From now on, many artists who reveal the difference of being of the East or West origin see numerous issues as a question for themselves such as popular culture, media, consumption, common problems related to life itself and personal life stories. Here, some samples from the artists and their arts who unite & interact in common points beyond these geographical differences are going to be mentioned.

While French artist Claude Closky tells about today's mass culture on one hand, he seeks to find the ano-

wers to the question how one could exist in this culture in his studies on the other hand as well. He criticizes how mass culture rules over people with the world of semiology with the works he formed via internet. Closky discusses all visual and textual components in his studies from video to collage, art to drawing and from animation to internet. Letters, words, minutes, hours and numbers are all pieces of Closky's works and Closky makes them a visual component. In Closky's video called 'Geometry' where he applied the visuality of computer games; various forms become large on the world map and are dispersed and pulled to pieces. Closky, in this study, focuses on how the incidents experienced on earth affect each other and how mass communication world spreads this effect so quickly. The artist explains the effect of globalization on earth in his words as "The art is not in the field of history any more but of Geography. A work is exhibited in different places in the world or it does not exist." [4]

In Julian Opie's artistic works made in order to show people the world to cause them to try to acquire consumption directly; digital image technologies are of great importance so as to approach his aim. Postcards, posters, stickers, computer files that can be reached via Internet, bright boxes, video films, big dimensioned printings, pictorial arrangements, plastic drawings, frescos, sculptures and led screens all form the basics of Opie's works technically. Opie, while using these possibilities in a way that is going to form the context of his own art; he at the same time, puts the history of art into this context securely.

In the study called 'Eight Views of Japan' by the English artist exhibited in 2007; the spectators who see the animation of Japan from dual and triple LCD screens travel round the Fuji mountain. This study, clearly out of the Japanese history of art, has been made as a reference to the drawings and especially printings of Ukiyo-e School. Opie has mostly been influenced by the works of Hiroshige and Kitagawa Utamaro. In his studies, Opie has been influenced by the space of Hiroshige, ideal compositions with perspective games and motifs made with cutting and carving technique lined up side by side in the front plan with dramatic effect in the background. [6]

His working style affects the art stage; not only because of his own creative method but also due to easily attaining to public in common, he drops the level of high art suddenly. Opie relates fun and capital profit with art over the opening of a shopping site on the Internet. These two agents for Opie triggers creativity in art, especially when they are together in a form.

Chinese Wang Du, choosing popular culture as a material for himself and being regarded as one of the eminent sculpors of today, is one of the university leaders of the Grand Student Movement realized in China in 1989. After he was arrested by the police, he went to France, continuing his life as a Chinese with a French passport, used media and media images in particular. His sculpture group of work related to the issue between Israel-Palestine exhibited in Venice Biennal in 1999 and Bill Clinton's (the president of the USA) secret adventure with his secretary Monica of that time and the rug Time magazine exhibited at Contemporary Arts Experimental Center in Paris have all risen Wang Du to a significant position in today's art. He makes a giant dragon for the rug of Time Magazine's cover. Through all televisions in the world out of it, one comes down to the rug and the connection with the sculptures is provided, which is called as Parade by the artist. These sculptures are formed by Chinese soldiers and young girls. With these works, the artist provides a mediatic approach to the effect of revolution on culture made in the period of Mao and today's capitalisted China's social structure. By making Nicole Kidman, Britney Spears and Ashley Judd's imperfect feet in huge dimensions which he saw on 48th, 49th, 50th pages of public magazine, he gets the spectator together with it. Through these giant sculptures

that leave the viewer with emotions such as 'Nobody is perfect' and 'Again you're not like those' Wang Du looks as if he were stressing the humane one. Ali Akay writes for these works of the artist as follows: 'Feet as objects that carry and provide, standing of images, by having an autonomy out of woman bodies and leaving the body without organ, they turn into 'bodies without organs' if we use a metaphor by Ijek. These three dimensionalized images borrowed from media form Wang Du's world; Wang Du has called us 'I want to be a media' as in Warhol's 'I want to be a machine'.From capitalism to the time being, Wang Du does not make an analysis of Pop world which we can claim that it worked together but causes them to gain a critical entity by reproducing the images acquired from the media trying to iconize its images. [7]

His work called Wide World Web which he used by changing Korean Bach Yisos www (world wide web) phrase is composed of many geographical names he wrote on blue papers. These white location names written on blue surface or taped that remind of sky and sea look like papers scattered all over the world. Pale blue lights in the background that disturb the viewer look as if they were indicating the limitlessness of the world. "Bach Yiso says there has been a dubious testimony on the insufficiency of what we knew within the areas between to know and not to know. Yiso says 'Although Globalization and Neo-liberalism look as if they were spread all over the world, in reality, our lives are ordinary, insignificant and superficial as usual.' Moreover, now we are in a state that we can understand what we have misunderstood even if when we thought we had already understood." [8]

As for Indian artist Shilpa Gupta, she benefited from the possibilities of internet while forming human bodies. She says that electronical body organs and internal organs look as if they are going to be the setting for a new formation due to developments in prosthesis technology in her 21 st century organ transplantings. But Gupta takes it to a virtual environment experienced consciously without a physical body. Gupta turns the word "xenophobia" which means enmity against foreigners or apartheid into a critical work that can be reached from the address www.xeno-bio-lab.com. Gupta mentions about organ trading and the tourism sector created over it which spreads in all geographies of the world without distinguishing any language, religion and colour. [9]

Sam Taylor-Wood's 'Crying Men' photograph project in 2004 and the video 'Men Crying' by Gülsün Karamustafa in 2008 both have some similarities. While Sam Taylor-Wood uses famous males as a model in his work, Gülsün Karamustafa takes videos of famous actors in Turkish cinematography. Another similar sample is that Hale Tenger's 'Ghavie' exhibition in 2007. Tenger's arrangement formed by a continuous rotation of video in a space moving with the help of wheeled cars where people who look like as if having no legs involved in a way to form contrastness to the ones in his gallery that he made by filling it with giant legs and shoes has received a lot of criticism in the period it was exhibited as it looks similar to Ilya Kabakov's work.

It is possible to relate the similarity of the artists' work to a strong interaction due to the hardship of following many artists' work and prevalence of the possibilities of communication&transport.

As it can be understood out of limited samples tried to be quoted here as well, art itself is now in a state where more technology has been used and that it spreads quicker through the possibilities of communication.

With the works of the artist who follows the extreme points of internet and computer technologies the use of which are cheap and comfortable; its share for every one who uses these technologies with determination and stability will be easier. This is both a suitable process for today's post-modern world and in a structure to

support post-modern artistic thought. Using time and space flexibly and supporting its development by the use of these technical fields has been an opportunity for the artist never seen before after the invention of printing press.

It can be observed that artists, students of art, art institutions, museums, galleries and independent art institutions have oriented towards a more sharing and cooperative state in the production of art, knowledge, idea and project in social areas such as facebook, twitter, blog etc. that they formed on the internet. It has clearly been seen that these fields which we can call as social media will spread more widely. The power of the effect writing has also clearly been viewed in the field of social media. However, it can also be observed that working on image and images and exhibiting these would be more valuable. A picture is composed of thousands of precious words. Now, one faces throngs of people who do not like long academic texts and art criticisms. Instead, not images, concise expressions, phrases that address them and personal blogs or groups on the internet pull the attention of the spectator more.

It has been observed that abstract artistic studies will change direction in the next ten years; paintings of knowledge, maps and graphics to be produced by the artists and designers in the exhibitions and biennals where of these works going to became intense as well. Apart from textual artistic sharings such as catalogues of galleries and museums, one can arrange virtual tours to galleries and museums through mobile tools and so, the possibility of forming new marketing areas seems high. As for the understanding of art spread over exhibitions and web, it indicates that 90 % of artistic productions will go back to videos. Millions of people will be able to share their arts via internet and mobile tools.

Opposite reactions appearing in new artistic propositions are quite significant. Despite this understanding of widening realized over technology, it is not expected that everyone follow the same track. Together with the artists using the possibilities such as. Internet, informatics, video etc., the artists using ceramics, fibers and environment in their artistic processes will go on to survive as well. Many artists working with natural objects and trying to pull attention to ecological balance realize all these things individually or with the participation of various groups or companies. This new partnership process where things made were documented in the period and of galleries transferred can be observed to be among the most popular issues of today with its artists and supporters.

Especially after the artists have begun to produce digital works, 20x200 model invented by careful capitalist entrepreneurs leads to the sales of the art more widely on the internet gradually. The selling of the works over Online galleries has been realized for a long time. However, this model points out quite a measurable and applicable one. A 20x200 model work has been sold 205 with 200 edition/print. A certificate has been prepared for each printing and the signature of the artist is on it. The sellers who see 8x10 (20,3x25,4 cm) in general have begun to present different options in measurements, number of prints and of pricing dependently. It can be predicted that it is going to start pioneering instead of the known one in art collecting and selling through developments on the internet possibilities. [10]

It seems that the presentation of young talented people to the collectors and companies with advertisement tools in art marketing to be added to visual literature will continue. In this way, new talents are to be dictated by entering into the collections of companies; at the same time its material value is going to rise with its popularity during mediatic value as well.

Finally, in art, a state beyond geographical differences has been experienced. In a world where technology

and consumption have been enjoyed so quickly, world of imagination to be produced by the artists and its meeting with the spectator as well is going to be in a way as rapid and renewable as it could be. Geographical borders are almost only on the maps but what is important for the artist is to be able to open space for the new one in this world by removing his/her own limits. Oscar Wilde's phrase that 'A map without utopic dreams is of no value' explains the direction that should be followed in art quite well.

References

1. İ. Medra İç, *Estetiğe, Eski Yöntem, Yaşamı ve Yapıtları*, İstanbul:Bilgi Üniversitesi Yayınları, (2008)

2. R. Leppert, *Sanatta Anlamın Görünümü*, İmgelerin Toplumsal İşlevi, Çev. İsmail Türkmen, Ayrıntı Yayınları, İstanbul, (2002).

3. Walter Benjamin, "Teknoloji Olanaklarıyla Yeniden Üretilebilirlik Çağında Sanat Yapıtı" Pasajlar, Çeviren: Ahmet Cemal, Yapı Kredi Yayınları, Dördüncü Baskı, İstanbul, (2002).

4. O. Güvensoy, *Yao Mi Xin Mi: Claude Closky*, Artist Actuel, 21, 30-33, (2010)

5. İ. M. Bueç Juan Opie, http://www.mmak.gr/mmak2/muzeikonsian_show_page.php?id_id=629

6. Julian Opie, http://www.kisurepublic.com/index.php/arsiv/2008-10-11_julian-opie/

7. A. Akay, 'Wang Du Jian Humour Dolu Dünyası', Wang Du Jian Sanat ayrıkları'... , Artist, Page=8,9,51,

http://yenilucia.wordpress.com/2009/05/29/wang-du-jian-sanat-ayrikalari/#more-44955//

8. Y. Chul Lee, Şahane Seyahat Acentası,

http://74.125.77.132/search?q=cache:8dBgHVPNfMJ:www.bilkimsanat.com/tr/bilkimsanat/galeri/sahane_seyahat_acentasi/popup.aspx+wang+du&cd=7&hl=tr&ct=clnk&gl=tr&source=www_tr

9. Y. Chul Lee, Şahane Seyahat Acentası,

http://74.125.77.132/search?q=cache:8dBgHVPNfMJ:www.bilkimsanat.com/tr/bilkimsanat/galeri/sahane_seyahat_acentasi/popup.aspx+wang+du&cd=7&hl=tr&ct=clnk&gl=tr&source=www_tr

10. 2Lw3D, http://www.2Lw3D.com/

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ